

K., dnia 4 kwietnia 2022 r.

Sygn. akt II K 1005/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Krośnie II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Paweł Gonet

Protokolant: Anna Bukowińska-Żyła

w obecności oskarżyciela Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Krośnie---

po rozpoznaniu w dniach: 10 lipca 2020 r., 6 listopada 2020 r., 9 marca 2021 r., 7 maja 2021 r., 14 czerwca 2021 r., 14 lipca 2021 r., 8 września 2021 r., 23 marca 2022 r.

sprawy karnej:

K. C. - c. K. i M. z d. W., urodz. (...) w K., zam. (...)-(...) K., ul. (...),

oskarżonej o to, że:

w dniu 22 lutego 2018 roku w K. woj. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadziła w błąd pracownika (...) Sp. z o.o. z/s

w W. wykorzystując dane K. C. c. W. podając jej imię i nazwisko oraz adres zamieszkania oraz dane kolejnej K. C. c. H. podając jej imię i nazwisko oraz numer pesel za pośrednictwem strony internetowej (...) zawarła umowę pożyczki nr (...) w kwocie 1000,00 zł nie mając zamiaru jej spłacenia doprowadzając tym samym wymienioną spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1000,00 zł,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

I. **Uznaje** oskarżoną K. C. za **winną** popełnienia zarzucanego jej czynu, stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. **skazuje** ją na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. Na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. **warunkowo zawiesza** oskarżonej K. C. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 2 (dwóch) lat;

III. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. **orzeka** wobec oskarżonej K. C. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej popełnionym przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o., Al. (...), (...)-(...) W., kwoty 1000 zł (jeden tysiąc złotych);

IV. Na podstawie art. 72 § 1 pkt 8 k.k. **zobowiązuje** oskarżoną K. C. do przestrzegania porządku prawnego oraz informowania sądu o przebiegu okresu próby;

V. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych **zwalnia** oskarżoną K. C. od ponoszenia kosztów sądowych, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1005/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	K. C.	w dniu 22 lutego 2018 roku w K. woj. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadziła w błąd pracownika (...) Sp. z o.o. z/s w W. wykorzystując dane K. C. c. W. podając jej imię i nazwisko oraz adres zamieszkania oraz dane kolejnej K. C. c. H. podając jej imię i	

		<p>nazwisko oraz numer pesel za pośrednictwem strony internetowej (...) zawarła umowę pożyczki nr (...) w kwocie 1000,00 zł nie mając zamiaru jej spłacenia, doprowadzając tym samym wymienioną spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1000,00 zł,</p> <p>- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>w dniu 22 lutego 2018 roku w K. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadziła w błąd pracownika (...) Sp. z o.o. z/s w W. wykorzystując dane K. C. c. W. - podając jej imię i nazwisko oraz adres zamieszkania oraz dane kolejnej K. C. c. H. - podając jej imię i nazwisko oraz numer P. i za pośrednictwem strony internetowej (...) zawarła umowę pożyczki nr (...) w kwocie 1000,00 zł nie mając zamiaru jej spłacenia i doprowadzając tym samym wymienioną spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1000,00 zł,</p>	wyjaśnienia oskarżonej K. C.	190	
zeznania świadka K. C.	227		
zeznania świadka K. C.	odezwa		

zeznania świadka Ł. G.	odezwa	
odpis aktu oskarżenia	277-285, 302-318	
tajemnica bankowa	300	
pismo KPP J.	331	
karta karna	333,361	
pismo (...)	18-23	
Pismo (...) z załącznikami	46-54	
pismo (...)	39-40,67	
umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych	73-74	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)
1.2.1.	K. C.	w dniu 22 lutego 2018 roku w K. woj. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadziła w błąd pracownika (...) Sp. z o.o. z/s w W. wykorzystując dane K. C. c. W. podając jej imię i nazwisko oraz adres zamieszkania oraz dane kolejnej K. C. c. H. podając jej imię i nazwisko oraz numer pesel za pośrednictwem strony

		internetowej (...) zawarła umowę pożyczki nr (...) w kwocie 1000,00 zł nie mając zamiaru jej spłacenia doprowadzając tym samym wymienioną spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1000,00 zł, - tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżona K. C. w dniu 22.02.2018 r. nie wprowadziła w błąd pracownika (...) podając nieprawdziwe dane oraz nie zawarła umowy pożyczki, nie mając zamiaru jej spłacenia i nie doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wys. 1000 zł w/w spółkę.	wyjaśnienia oskarżonej K. C.	190	
zeznania świadka K. C.	227		
zeznania świadków K. C. i Ł. G.	odezwy		
pismo (...)	18-23		
informacja (...)	46-54		
tajemnica bankowa	300		
umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych	73-74		

2. <i>OCena DOWOdów</i>			
2.1. <i>Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonej K. C.	Oskarżona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu, odmówiła składania wyjaśnień oraz udzielania odpowiedzi na pytania Sądu oraz stron postępowania. Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonej nie zasługują na wiarę, stoją też w sprzeczności z ustaleniami poczynionymi przez Sąd – mają jedynie na celu uniknięcie odpowiedzialności.	
zeznania świadków K. C.	Zeznania wiarygodne, logiczne, spójne. Świadkowie potwierdzili, iż nigdy nie składali wniosków o udzielenie im pożyczki w pokrzywdzonej spółce. O takim fakcie dowiedziały się natomiast w momencie wszczęcia wobec nich postępowania windykacyjnego – wówczas uzyskały informacje, iż ktoś posłużył się ich danymi osobowymi, uzyskując pożyczkę a następnie jej nie spłacił. Świadkowie potwierdzili, iż nigdy nie zgubili dowodu osobistego, nie udostępniali również		

	<p>swoich danych osobowych.</p> <p>Świadek K. C. (c. H.) wskazała ponadto, iż na jej dane osobowe próbowano wyłudzić szereg pożyczek – w jej historii kredytowej BIK było ok 35 zapytań na różne kwoty i od różnych instytucji.</p>	
zeznania świadka Ł. G.	<p>Zeznania wiarygodne, spójne, logiczne, bez luk i sprzeczności, znajdujące potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Świadek wskazał w szczególności proces weryfikacji pożyczkobiorcy co ma kluczowe znaczenie przy ustaleniu okoliczności popełnienia czynu przez oskarżoną K. C.. Kwestią kluczową zw. z weryfikacją jest wpłata kwoty 0,01 zł z osobistego konta należącego do osoby ubiegającej się o pożyczkę. Spółka udzielająca pożyczki otrzymuje dane właściciela rachunku, z którego dokonywany jest przelew. W większości wypadków wyświetla się też adres i pozostałe dane osobowe – jest to jedyna forma potwierdzenia tożsamości klienta, nie były przy tym w czasie popełnienia przez oskarżoną zarzucanego jej czynu wymagane żadne dodatkowe dokumenty ani skany. Świadek wskazał też, iż warunkiem</p>	

	uzyskania pożyczki była zgodność danych podanych we wniosku z danymi posiadacza rachunku – w tym przypadku dane te były tożsame – K. C.	
pismo (...)	Dowód obiektywny, bezstronny, potwierdzający fakt zawarcia umowy pożyczki oraz dane wnioskodawcy, w szczególności dane osobowe, historie logowań klienta do systemu	
Pismo (...) z załącznikami	Dowód obiektywny, bezsporny, potwierdzający, iż rachunek na który przekazana była kwota pożyczki był własności oskarżonej K. C.. Rachunek został otwarty kanałem internetowym, jako rachunek pomocniczy do wcześniej otwartego rachunku. Umowa rachunku głównego została podpisana przez oskarżoną w obecności kuriera w dniu 11 grudnia 2017 r. – tożsamość potwierdzono na podstawie dowodu osobistego nr (...).	
tajemnica bankowa	Dowód obiektywny, bezstronny, nie kwestionowany przez strony. Z powyższych informacji wynika, iż Zespół (...) w W. nie jest w posiadaniu informacji dot. reklamacji zw. z otwarciem rachunku oskarżonej. Jedyna reklamacja dot.	

	<p>wykonania wpłaty we wpłatomacie w dniu 05.06.2020 r. – oskarżona K. C. korzystała więc na bieżąco z konta na które otrzymała kwotę pożyczki – było to jej konto osobiste i bieżące.</p>		
<p>umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych</p>	<p>Dowód obiektywny, bezsporny, potwierdzający zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych przez oskarżoną K. C. (seria i numer dowodu osobistego oskarżonej)</p>		
<p>pismo (...)</p>	<p>Dowód obiektywny, bezsporny.</p>		
<p>odpis aktu oskarżenia</p>	<p>Dowód obiektywny, potwierdzający podejrzenie popełnienia przez oskarżoną szeregu czynów o tożsamym modus operandi w zbliżonym okresie czasu do czasu popełnienia zarzucanego jej w niniejszym postępowaniu czynu.</p>		
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	

<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
#	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Czyn zarzucany oskarżonej K. C. stanowi przestępstwo z art. 286§1 kk. Oszustwo, określone w art. 286§1 kk. należy do specyficznych przestępstw przeciwko mieniu. Polega bowiem ono na doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia w błąd lub wyzyskania błędu innej osoby lub na wykorzystaniu jej niezdolności do należytego pojmowania podejmowanych działań. Istotnym czynnikiem sprawczym dla niekorzystnej dyspozycji majątkowej jest tu przede wszystkim fałsz. W przeciwieństwie jednak chociażby do wymuszenia rozbójniczego, dyspozycja majątkowa na rzecz sprawcy ma tu charakter</p>			

dobrowolny,
niewymuszony.

Artykuł 286 § 1
kk. chroni cudze
mienie, czyli własność i
wszelkie inne prawa o
charakterze majątkowym,
a więc chodzi tu
o ochronę całokształtu
sytuacji majątkowej danej
osoby, czyli ogół praw
majątkowych, które jej
przysługują

Do znamion przestępstwa
z art. 286 § 1 kk należą trzy
oszukiwawcze sposoby jego
popelnienia:

- wprowadzenie innej
osoby w błąd,

- wyzyskanie błędu,

-wyzyskanie niezdolności
innej osoby do należytego
pojmowania
przedsiębranego
działania.

Pierwszy i drugi
opiera się na błędzie
pokrzywdzonego, którego
wyobrażenie o
rzeczywistości nie
odpowiada faktom w
zakresie istotnym dla
podjęcia decyzji o
określonym
rozporządzeniu mieniem.
Sprawca albo błąd ten
wywołuje, przedstawiając
pokrzywdzonemu
fałszywy obraz
rzeczywistości, albo
wykorzystuje fakt, że
pokrzywdzony z innego
powodu jest już w błędzie.
Trzeci sposób popelnienia
oszustwa wiąże się

ze szczególnymi cechami osoby dokonującej rozporządzenia mieniem. Jej niezdolność do należytego pojmowania przedsiębranego działania może mieć charakter zarówno trwały, (gdy przyczyną jest np. niedojrzałość), jak i przejściowy

Przedmiotem wykonawczym oszustwa jest osoba, którą sprawca za pomocą oszukańczych metod skłania do aktywnego udziału w realizacji jego zamiaru, oraz mienie będące przedmiotem rozporządzenia przez tę osobę. Może to być mienie zarówno rozporządzającego, jak i innego podmiotu.

Cechą charakterystyczną oszustwa jest dobrowolność decyzji pokrzywdzonego o rozporządzeniu mieniem, której towarzyszy jednak brak świadomości, co do rzeczywistych

skutków tego rozporządzenia, w odróżnieniu od wymuszenia rozbójniczego, w którym pokrzywdzony ma świadomość skutków rozporządzenia, ale nie dokonuje go dobrowolnie

Jeśli sprawca stosuje jedną z oszukańczych metod wymienionych w art. 286 § 1 kk., to "dla bytu przestępstwa

oszustwa jest obojętne, czy pokrzywdzony mógł lub powinien był sprawdzić prawdziwość twierdzeń sprawcy, nie jest nawet istotne, że pokrzywdzony mógł wykryć błąd przy dołożeniu znikomej nawet staranności", nie ma znaczenia bezkrytyczność i łatwowierność pokrzywdzonego (wyr. SA w Krakowie z 18.12.2012 r., II AKA 190/12, L.; wyr. SA w Krakowie z 20.10.2011 r., II AKA 145/11, OSA 2012, Nr 12, poz. 42; wyr. SA we Wrocławiu z 3.4.2013 r., II AKA 80/3, niepubl.; wyr. SA w Krakowie z 22.5.2014 r., II AKA 58/14, KZS 2014, Nr 6, poz. 73) ani np. niezapoznanie się przez pokrzywdzonego z kondycją finansową kontrahenta

Oszustwo może być popełnione tylko umyślnie, a przy tym stanowi przestępstwo kierunkowe, znamienne celem, którego treścią jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Sprawca powinien obejmować wszystkie znamiona oszustwa zamiarem bezpośrednim. Dla ustalenia celu osiągnięcia korzyści majątkowej nie jest istotne, czy sprawca miał zamiar przywłaszczenia, ponieważ korzyść majątkowa może polegać również na innym wykorzystaniu cudzego mienia. Odpowiada to

wykładni niekorzystnego rozporządzenia mieniem będącego skutkiem oszustwa. Ani niekorzystny charakter tego rozporządzenia, ani korzyść majątkowa, którą chce osiągnąć sprawca, nie muszą polegać na niespełnieniu przez sprawcę świadczenia, do jakiego się zobowiązał (np. zwrotu pożyczki), mogą polegać też na wykonaniu go w inny sposób, niż wynika to z umowy (np. w późniejszym terminie). Dlatego dla przypisania oszustwa nie jest konieczne ustalenie, że sprawca miał zamiar niezwrócenia długu; wystarczy stwierdzić, że zamierzał zwrócić dług na innych warunkach, niż strony uzgodniły (wyr. SA w Szczecinie z 2.10.2015 r., II AKA 157/15, L.; wyr. SN z 2.10.2015 r., III KK 148/15, L.). Zamiar ten musi jednak istnieć u sprawcy już w momencie powstania zobowiązania.

Nie ulega wątpliwości, iż oskarżona swoim zachowaniem doprowadziła do pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, wprowadzając go w błąd, co do okoliczności objętych zawartą umową.

Oskarżona miała przy tym całkowitą świadomość, iż nie wywiąże się z zawartej umowy, o czym

świadczą okoliczności związane z udzieleniem pożyczki, jej wcześniejsze zachowanie, wysokość uzyskiwanych dochodów. Nie ulega wątpliwości, iż oskarżona K. C. błąd pokrzywdzonego wywołała, przedstawiając pokrzywdzonemu fałszywy obraz rzeczywistości, tj. przedstawiając fałszywe dane dot. swojej osoby, tym samym działając w sposób celowy. Oskarżona od samego początku zdawała sobie sprawę, iż z umowy się nie wywiąże, nie obawiała się też konsekwencji z tym związanych, działając w sposób przemyślany i wyrafinowany.

Skoro bowiem oskarżona K. C. w chwili zawierania umowy pożyczki, posługiwała się danymi innej osoby, zbliżonej do niej imieniem i nazwiskiem (przy zmienionym peselu i danych osobowych), nie ulega wątpliwości, iż miała „ coś do ukrycia”, miała przy tym obawy, iż w przypadku podania swoich prawdziwych danych nie będzie w stanie uzyskać pożyczki. Gdyby było inaczej, nie miała by powodu by nie podawać swoich prawdziwych danych. Podając dane innej osoby (ale także K. C.), zakładała już w tym momencie, że pożyczki tej nie spłaci. Ewentualne roszczenia

wobec niej, postępowanie egzekucyjne byłyby bowiem bezskuteczne. Niewątpliwe jest, iż w chwili składania wniosku o pożyczkę i w chwili jej podpisywania, po wcześniejszym ukryciu swoich prawdziwych danych – wprowadziła inną osobę(instytucję)w błąd, co do okoliczności mających istotne znaczenie dla jej udzielenia. Nie może bowiem budzić wątpliwości, iż osoba udzielająca pożyczki działała w zaufaniu do osoby ubiegającej się o jej pozyskanie, ma też zaufanie odnośnie prawdziwości podawanych istotnych danych warunkujących jej udzielenie. Podanie prawdziwych informacji daje ponadto możliwość weryfikacji oświadczeń pożyczkobiorcy, pozwala też ocenić ewentualne ryzyko związane z późniejszą spłatą zobowiązania.

Wprowadzając instytucję finansową w błąd, podając nieprawdziwe dane, oskarżona zakładała, że ewentualne, późniejsze postępowanie wobec niej, będzie niemożliwe i miała tego pełną świadomość.

Okoliczności sprawy, późniejsze postępowanie egzekucyjne wobec świadka K. C. o danych podanych przez oskarżoną tylko to potwierdziły.

<p>Nie bez znaczenia, przy ocenie zachowania oskarżonej oraz ustalenia jej zamiaru jest też fakt, iż w tamtym okresie czasu, działając w identyczny sposób, uzyskała lub usiłowała uzyskać kolejne pożyczki w różnych instytucjach finansowych, nie spłacając ich w żadnej części.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.5. Uniewinnienie</p>		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. C.	I		<p>Mając powyższe na uwadze Sąd uznał oskarżoną K. C. za winną popełnienia zarzucanego jej przestępstwa z art. 286 § 1 kk. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. skazał ją na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Przy wymiarze kary oskarżonej Sąd kierował się dyrektywami przewidzianymi w art. 53 § 1 i 2 kk., czyli swobodnym uznaniem sędziowskim, przy zachowaniu granic przewidzianych przez ustawę, bacząc, aby dolegliwość orzeczonej sankcji nie przekraczała</p>

		<p>stopnia winy i uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu, a także mając na uwadze cele kary w zakresie prewencji indywidualnej oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.</p> <p>Zdaniem Sądu wymierzona oskarżonej kara pozbawienia wolności jest karą sprawiedliwą i adekwatną do stopnia jej winy oraz stopnia społecznej szkodliwości czynu. Ponadto zdaniem Sądu kara w takim wymiarze będzie w stanie zapobiec popełnieniu przez oskarżoną kolejnych podobnych przestępstw, pozwoli też tak zmienić postawę oskarżonej wobec wartości chronionych przez prawo takich jak cudze mienie, aby mogła ona w przyszłości normalnie funkcjonować w społeczeństwie.</p>
K. C.	II	<p>Na podstawie art. 69§1 i 70§1 kk. Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 2- ch lat. Sąd uznał, iż mimo wymierzenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, będzie ona wystarczająca dla osiągnięcia celu wychowawczego w</p>

stosunku do oskarżonej, zapobiegnie też popełnieniu kolejnych przestępstw w przyszłości.

W związku z powyższym Sąd postawił jeszcze w stosunku do oskarżonej pozytywną prognozę kryminologiczną.

Zdaniem Sądu warunkowe zwieszenie wykonania wymierzonej kary było zasadne i potrzebne z uwagi na wystąpienie przesłanek zawartych w art. 69 § 1 kk. oraz konieczność prawidłowej realizacji celów kary. Wymierzona oskarżonej kara pozbawienia wolności mieści się w granicach uprawniających Sąd do jej warunkowego

zawieszenia. Ponadto Sąd uznał, iż w stosunku do oskarżonej (mimo wysokiego stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez nią czynu) nadal zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna

przekonująca, iż sprawca mimo warunkowego zawieszenia wykonania kary będzie przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni on ponownie przestępstwa.

Rezygnacja z zastosowania nieizolacyjnych form odbywania kary jest uzasadniona tylko wówczas, gdy dotychczasowy sposób życia oskarżonego, jego właściwości i warunki

			<p>osobiste wskazują, iż prawidłowe kształtowanie postaw oskarżonego w kierunku społecznie pożądanym oraz zapobiegnięcie ponownemu popełnieniu przestępstwa może nastąpić tylko przez zastosowanie form resocjalizacji w warunkach izolacji.</p> <p>Okresy próby, na jaki Sąd zawiesił oskarżonej wykonanie kary, mieści się w przedziale określonym w art. 70 § 1 kk. i zdaniem Sądu tylko taki okres jest wystarczający do pełnej realizacji celów kary. Ustalając okres próby Sąd kierował się przede wszystkim stopniem pewności prognozy kryminologicznej uznając, iż okres 2 lat jest konieczny dla weryfikacji trafności postawionej prognozy.</p> <p>Wpływ na orzeczenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, zdaniem Sądu ma wcześniejsza niekaralność oskarżonej, okres jaki upłynął od popełnienia zarzucanego jej przestępstwa, wysokość wyrządzonej szkody.</p>
K. C.	III	I	<p>Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonej obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej popełnionym przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz</p>

			pokrzywdzonego (...) Sp. z.o.o kwoty 1.000 zł (tysiąc złotych);
K. C.	IV	I	Na podstawie art. 72§1 pkt 8 kk Sąd zobowiązał oskarżoną do przestrzegania porządku prawnego oraz informowania Sądu o przebiegu okresu próby. Środki te mają na celu w szczególności weryfikację pozytywnych prognoz wobec oskarżonej.
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOsztu procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
	Sąd uznał, iż biorąc pod uwagę obecne dochody oskarżonej, jej warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe, K. C. nie jest zdolna		

	do pokrycia kosztów postępowania, nawet w niewielkiej wysokości.	
7. Podpis		